

Tomas Tobé: Tal på Sverigemötet 2016

Talare

Tomas Tobé
Partisekreterare, Moderaterna

Datum

20 maj 2016

Plats

Malmö

Tomas Tobé – tal Sverigemötet 2016

Partivänner, varmt välkomna till Sverigemötet 2016.

Vi samlas här för att vi har en gemensam värdegrund och för att vi vill göra Sverige starkare och bättre.

Och det är allt fler som tycker att Moderaterna har de bästa svaren för Sverige.

Det är ingen slump.

Det är vi som är motorn i svensk politik. Vi ser verkligheten för vad den är och presenterar förslag för att lösa samhällsproblem.

Vi har vågat ompröva vår egen politik. Vi har drivit på regeringen.

Vi har visat att vi är garanten för ordning och reda.

Det bli allt mer tydligt att om Sverige ska fungera, då behövs Moderaterna.

Flyktingkrisen – den är här och nu. Den kräver direkt handling och ansvarstagande. Den kräver till och med att vi erkänner att det finns målkonflikter.

Sverige och några få länder kan inte, även om viljan finns, ensamma ta ansvar innan en hållbar europeisk lösning är på plats. Det är verkligheten.

Och vi kan inte fortsätta med en misslyckad integrationspolitik – där det tar ett decennium innan nyanlända är i arbete.

Sverige behöver en tillfällig flyktingpaus och vi behöver se till så att fler lär sig svenska, hittar bostad och kan försörja sig själva.

Men flyktingkrisen tydliggör och förstärker också den långsiktiga utmaning som vi står inför: att bryta det nya utanförskapet.

Unga utan gymnasieutbildning och utrikes födda behöver snabbare få sitt första jobb.

Det nya utanförskapet finns i hela landet, men det finns områden där det har slagit rot mycket djupare än på andra platser. Där är arbetslösheten hög och skolresultaten låga och så har det varit länge.

Nu växer även ett annat samhällsproblem: otryggheten. Och det går snabbt.

Jag talar om utvecklingen i Sveriges utanförskapsområden.

Låt mig berätta om lördagen den 6:e februari tidigare i år.

Det är en kall vinterkväll.

Och det är helg. Men inte för alla.

I Stockholmsförorten Tensta har ambulanspersonal ryckt ut på ett larm.

De arbetar i en lägenhet ett par våningar upp.

De hör inte vad som händer utanför huset.

De är fullt upptagna med att göra sitt jobb. Att hjälpa en person i nöd.

Samtidigt:

Ute på gatan vandaliseras ambulansen.

Rutorna krossas.

Glas hamnar över sjukhusbären och bland bandagen.

När väl ambulanspersonalen kommer ner tvingas de konstatera att ambulansen inte längre går att köra.

Deras enda alternativ blir att ringa färdtjänst.

Nästan ett år tidigare, den 18 mars, inträffade något som chockade många av oss.

Det är onsdag kväll på Vårväderstorget i Biskopsgården i Göteborg.

På restaurangen Vår Krog sitter människor och äter middag. Många följer fotbollsmatchen på skärmarna. Barcelona möter Manchester City. En av dem är tjugoårige Petar.

Klockan är tjugo över tio när två män plötsligt stormar in i lokalen.

Männen har dödskallemasker och gula reflexvästar på sig.

De bär på tunga automatvapen.

På en sekund bryts sorlet i restaurangen av att männen öppnar eld.

De skjuter från höger till vänster.

Åtta personer skadas.

Två dödas.

En av dem är Petar.

Skjuten – med flera skott i bröstet.

Polisen konstaterar att detta handlar om en gänguppgörelse.

Två rivaliserande gäng från olika delar av Biskopsgården.

Den här gången hamnade Petar emellan.

November 2014 här i Malmö.

Klockan är strax efter elva på kvällen. Två mörklädda personer går fram till Rättscentrum där Polisen, Åklagarmyndigheten, Häktet och Tingsrätten har sina lokaler.

De bär på något som liknar en blå kylväska.

Lugnt placerar de väskan framför dörren. Sedan springer de därifrån.

Bomben exploderar. Skadorna blir omfattande. Rättscentrums entré men också bostäder och företagslokaler i närheten får allvarliga skador.

Partivänner, det här är Sverige i dag.

Attacker mot blåsljuspersnal.

Oskyldiga som dödas i gänguppgörelser. Bomber mot rättsstatens kärna.

I samhällets sprickor växer otryggheten och utanförskapet.

Jag har under våren besökt och talat med människor som lever och arbetar i utanförskapsområden. De berättar om ett Sverige som sviker.

En socialsekreterare erkände för mig att det finns kollegor som inte vågar fatta beslut om omhändertagande av barn. För då hotas dem. Eller som i ett fall när en socialsekreterare fick sin bil satt i brand.

I en restaurang utanför Stockholm handlar kriminella med narkotika.

De lägger narkotikan i restaurangens tak. Ägaren vågar inte anmäla dem, för då bränner de ner restaurangen.

Och värst av allt – alla vet att det är så. Till och med polisen.

”Men vad ska vi göra när de inte vågar anmäla?”, som en polisman uttryckte det.

Polisen beskriver för mig hur de allt oftare bemöts av respektlöshet. Att deras namn hängs ut, klottrade på husväggarna.

Jag har under mina resor till och med mött poliser som känner så stor hopplöshet att de har svårt att hålla tårarna tillbaka.

Partivänner, utanförskapet slår rot där samhället misslyckas med tre grundläggande uppgifter: skolan, jobben och tryggheten.

I Sveriges utanförskapsområden finns det skolor där färre än hälften av eleverna klarar gymnasiet. Där finns bostadshus där det är fler som är arbetslösa än som jobbar.

När statistik visar att brottsligheten minskar och tryggheten ökar, då är utvecklingen en annan i Sveriges utanförskapsområden.

Här talar inte alla medborgare med blåljuspersonal.

Kriminella nätverk flyttar fram sina positioner.

Polisen jobbar med dubbelpatruller och bilar med förstärkta rutor.
Narkotikaförsäljning sker öppet på torg och i parkeringshus.

HBTQ-personers rättigheter trycks tillbaka. Det händer att kvinnor som inte bär slöja möts av intolerans.

Och rekrytering sker öppet till religiös våldsbejakande extremism.

Jag tycker det är dags för oss moderater att ge ett tydligt budskap till alla er som drabbas av den här utvecklingen och känner att samhället har svikit.

Vi har inte gett upp om er trygghet.

Vi har inte gett upp om era barns skolgång. Vi har inte gett upp om er framtid.

Det här är Sverige.

Här ska alla känna sig trygga.

Skolan ska ge alla barn en bra start i livet. Och det ska finnas hopp om framtiden.

Vi blir alla förlorare om vi inte ser till att Sverige håller ihop.

Jag är övertygad om att varje generation måste vinnas för idén att samhället bygger lika mycket på rättigheter som på skyldigheter.

Det handlar inte om att vara tuff.

Det handlar inte om att vara oflexibel.

Det handlar inte om att ställa orättvisa krav.

Den värderingsdiskussionen tar jag gärna.

Och vi ska visa att vi förstår varför så många tycker att Sverige är på väg åt fel håll.

För – vänner – deras åsikter är inte surrealistiska.

Man kan fråga sig om vi någonsin har haft en regering som är så dålig som den nuvarande.

Gapet mellan deras löften och deras resultat är direkt skamligt:

Löfven skulle fixa jobben.

Sverige skulle få EU:s lägsta arbetslöshet. I stället väntas en miljon människor vara i utanförskap och bidragsberoende år 2020.

Fridolin skulle fixa skolan.

Det skulle ta 100 dagar. Nu har det gått nästan 600 dagar och det enda Fridolin hunnit med, det är att be om ursäkt för alla vallöften som han har svikit.

I stället för riktiga förslag som kan höja kunskaperna i skolan, få fler i arbete, och skapa mer trygghet så blir det floskelbingo:

”utvecklingsmoral”,

”Sverigelöftet”,

”det svenska löftet”,

”innovationskatapult”,

”industrikansler”, ”nationell byggpakt”, och tusen olika handslag.

Jag skulle kunna fortsätta en hel dag.

Allt detta är bara retorik.

Regeringens problem är inte bara Miljöpartiet.

Det handlar om att kärnan i Socialdemokraternas politik fortsatt är densamma.

Tidigare prövad, misslyckad bidragspolitik.

Moderaterna har en annan idé. Vi ska behandla människor som vuxna och säga som det är.

Det här kommer inte bli lätt.

Det här kommer att kräva tid och tålamod. Och det är inte säkert att det någonsin kommer att bli helt perfekt.

Men om vi är ärliga med vilka problem vi står inför och våra möjligheter att lösa dem, då kan vi också gemensamt prioritera det som krävs.

Och i dag vill jag särskilt lyfta fram tryggheten.

När människor börjar tvivla på om staten klarar av sina kärnuppgifter, då börjar också misstron att sippra fram. Den rädslan är grunden för allt från främlingsfientlighet till diskriminering.

Lag och ordning är grunden för att andra viktiga samhällsfunktioner ska fungera. Vad jag menar är:

Att ambulans- och sjukvårdspersonal inte ska mötas av stenar.

Att brandmän inte ska få sin utrustning förstörd.

Och att Sveriges lärare inte ska behöva oroa sig för våld i skolan.

53 områden runt om i hela landet är utsatta för allvarlig brottslighet. Och på 15 platser är det riktigt illa. Här har det gått för långt. Och utvecklingen måste brytas.

Därför ska vi Moderater i dag inleda ett arbete för att stärka Sveriges utanförskapsområden.

Vi ska arbeta på alla nivåer och vara långsiktiga.

Det dags att vi tillsammans vänder utvecklingen.

Om det är någonstans som svensk skola ska vara som bäst så är det i Sveriges utanförskapsområden.

Inget barn ska behöva ärva fortsatt fattigdom från sina föräldrar. I Sverige ska alla ha möjlighet att nå sin fulla potential.

En bra skola ger inte bara varje elev hopp, utan även ett helt samhälle.

Därför satsar vi moderater på svensk skola.

Vi vill utöka varje skoldag med en timme. För varje timme räknas.

Vi vill höja lärarnas löner.

Vi vill öka deras befogenheter för ordning och reda.

Och vi vill ha fler karriärtjänster, riktade just till utanförskapsområdena.

Det långsiktiga arbetet för att bryta utanförskapet – det börjar i klassrummet.

Svensk skola ska fungera.

Det finns en yrkesgrupp som det talas för lite om: Sveriges socialsekreterare.

I utanförskapsområdena är de direkt avgörande.

För det är få människor som inleder sin kriminella bana med bankrån eller mord. Ofta börjar det med problem i skolan, stökigt hemma i familjen eller tidig drogdebut.

Varningssignalerna syns oftast tidigt. Och när skolan misslyckas, när föräldrarna inte orkar, när resten av vuxenvärlden sviker – då är socialsekreterarna det sista skyddsnetet.

Kriminalitet och missbruk måste förebyggas med kvalificerat socialt arbete. Notan kommer ändå förr eller senare – fast då med ränta – och i form av än mer lidande.

I dag befinner sig svensk socialtjänst i kris. Nio av tio kommuner har svårt att rekrytera socialsekreterare.

Arbetsmiljön är för dålig.

Hot och våld är vardag.

Högarna med ärenden bara växer och växer.

Socialsekreterarna måste få förutsättningar att kunna göra sitt jobb.

Då behövs det någon som lyssnar. Och, partivänner, det ska vi göra.

Därför tänker vi nu ta fram en nationell handlingsplan för att stärka Sveriges socialsekreterare.

Vi tänker inte låta ett av samhällets viktigaste skyddsnet brista.

Sveriges socialtjänst ska fungera.

Varje dag stoppar poliser brott. Varje dag rycker brandmän ut för att släcka bränder.

Varje dag är ambulanspersonal snabbt på plats för att ge vård.

När det går fel på deras jobb handlar det inte om ett dokument som tappats bort, en faktura som inte betalats i tid eller ett felaktigt intyg.

När det går fel på deras jobb så kan det handla om liv eller död.

Sveriges blåljuspersonal finns där för dig och mig, för oss, dygnet runt – för att samhället ska fungera.

Därför blir jag förbannad när blåljuspersonal blir attackerade.

Den som kastar sten på en polisbil eller skär upp däcken på en ambulans attackerar hela rättssamhället, en grundpelare i demokratin. Och gör det dessutom svårare för människor i nöd att få hjälp.

Reaktionerna på de här angreppen och attackerna måste vara tydliga. Det handlar om nolltolerans.

Därför presenterar jag i dag fem förslag för att stärka blåljuspersonalens säkerhet.

För det första. Straffen för våld mot tjänsteman ska skärpas.

I dag blir straffet ofta inte mer än en månads fängelse.

Ja, ni hörde rätt.

En månad. Så får det inte vara. Är man myndig och har begått ett sådant brott, ja – då ska man också få gott om tid att fundera på vad man gjort sig skyldig till. Våld mot tjänsteman ska ge minst sex månaders fängelse.

För det andra. Fler yrken ska skyddas av brottsbalkens regel om våld och hot mot tjänsteman.

Personal inom räddningstjänst och hälso- och sjukvård ska fullt ut inkluderas i lagens skydd för att öka deras trygghet.

För det tredje. Det ska straffa sig att angripa viktiga samhällsfunktioner.

Ibland riktas skadegörelse direkt mot polisbilar och andra utryckningsfordon. Vi ser också fall då polisen lockas in i områden för att sedan angripas med stenkastning. När angreppen riktas mot sådana väsentliga samhällsfunktioner bör detta anses vara försvårande när straffet bestäms – oavsett om det rör sig om skadegörelse, våldsamt upplopp eller någon annan brottstyp. Vi vill därför införa en särskild straffskärpningsgrund som innebär att alla brott som innefattar ett angrepp mot viktiga samhällsfunktioner leder till skärpta straff.

För det fjärde. Svensk polis ska respekteras. Grova kränkningar som att till exempel spotta en polis i ansiktet är inte acceptabla. Och när det sker ska den polis som utsätts alltid ha rätt till kränkingsersättning.

Men, vi behöver också bli bättre på det förebyggande arbetet för att öka respekten och tilliten till Sveriges blåljuspersonal.

Det femte förslaget är därför att ungdomar mellan 15-17 år som begår brott mot blåljuspersonal ska kunna dömas till ungdomstjänst inom räddningstjänsten och polisens verksamheter.

En sak är jag nämligen övertygad om: Det är lite svårare för ungdomarna att kasta sten – när brandmannen som de riskerar att träffa är någon dem känner.

Men låt mig ge ett tydligt besked till Sveriges blåljuspersonal:

Ni ska veta att Moderaterna står upp för er.

Jag vill vända mig direkt till Anders Ygeman.

Nu får det vara slutpratad.

Det behövs 2 000 fler poliser. Nu.

Ni som bor i Sveriges utanförskapsområden ska veta att Moderaterna tänker inte svika er.

Vi ska stärka skolorna.

Vi ska förbättra socialtjänsten. Vi ska öka tryggheten.

Och fler ska få möjlighet till jobb och egen försörjning.

För vi ska bryta utanförskapet.

Partivänner,

Stefan Löfven.

Han har inte haft det lätt den här våren.

Faktum är att han inte haft ett lätt år.

Fast det var inte mycket bättre förra året heller.

Man undrar egentligen hur en dag i hans liv ser ut?

Häng med:

Klockan ringer, det är torsdag. Morgontofflorna glider på.

Stefan slår på radion och rostar ett bröd. På Ekot intervjuas hans landsbygdsminister – Sven-Erik.

Det börjar bra.

Men snabbt blir frågorna knepiga. Hur är det egentligen med köttet?

Sven-Erik drar till: ”jag äter kött och det är gott!”

Det där kommer inte Miljöpartiet att gilla, tänker Stefan.

Klockan närmar sig nio – det är dags för regeringssammanträde.

I kön till kaffet står framtidsministern.

En kort sekund funderar statsministern på hennes framtid... ...Vad gör hon egentligen? Men, det får han ta en annan dag.

Exakt kl. 9 så joggar idrottsminister Gabriel Wikström hurtigt in på regeringssammanträdet.

Inte kan vi sitta ned! utbrister han.

Det är farligt!

Han kräver spontangympa och att resten av mötet ska hållas stående.

Magdalena Andersson och Peter Hultqvist ser inte nöjd ut.

Jaja, tänker Löfven.

Ungdomen är ju ändå arbetarrörelsens framtid. Och apropå framtid – i ögonvrån ser han Mikael Damberg sträcka sig efter mjölken till kaffet. Men Ygeman hinner precis före.

Runt lunch är det dags för Ekot igen. Ylva Johansson pratar om ungdomsarbetslösheten.

Till sin stora lättnad får han höra att hon har fixat den. Henne kan man allt lita på.

På eftermiddagen är en intervju bokad med Financial Times.

Löfven blir snabbt irriterad.

Vad är detta för tråkmåns till journalist? Det går ju bra för Sverige. Varför pratar han om allt det där dåliga?

Till slut ryter Stefan till: ”Det är ju överkligt att människor tycker att Sverige är på väg åt fel håll.”

Nöjd lämnar han intervjun.

Helt rätt att sätta ned foten, tänker han.

Dagens gärning.

Kl. 18.15 ringer Israels ambassadör. Han vill träffas i morgon. Margot har gjort en intervju.

Klockan blir halv nio och det plingar till i telefonen.

Det är ett sms från chefen.

LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson.

”Glöm nu inte kraven från senaste VU-mötet. Goa hälsningar Kålle”

Dags för Aktuellt.

Nu kan det väl inte bli värre? Eller...

Gustav Fridolin är i studion.

Vad tycker du egentligen om regeringens politik, frågar journalisten?

Den är skit, säger Gustav.

Det är inte ok, tänker Löfven.

Sedan stänger han av TV:n. Dags att gå och lägga sig. I morgon är det en ny dag.

Han gör ju så gott han kan, men, mina vänner, det räcker faktiskt inte.

Stefan Löfven ville ju egentligen inte, men han ställde upp ändå.

Han råkade vara en man, på en plats, vid ett tillfälle.

Sedan dess har han stått på båten, men aldrig styrt fartyget.

Sverige behöver både ledarskap och riktning.

Partivänner, min samlade bedömning, är att Stefan Löfven måste byta jobb.
Och det ska vi se till i nästa val.

Vi är här i Malmö för att vi tror på ett Sverige som kan mer.

Och det går bra för många i Sverige, men inte för alla.

Många frågar sig:

Ska det verkligen vara så här svårt?

Varför hjälper inte mina ansträngningar?

Finns det inte någon som står på min sida?

JO!

Vi står på din sida och vi heter Moderaterna.

Vi finns till för dig som precis har fått besked att du ska starta ett nytt liv i Sverige. Som varit med om mycket men som ändå orkar skratta och inte vill något annat än att jobba och försörja dig.

Vi finns till för dig som just nu är på jobbet. Som gick upp klockan fem imorse för att arbeta på äldreboendet. Som tar bussen när sambon fortfarande sover. Som arbetar med att hjälpa, men känner att situationen i Sverige blir allt mer hjälplös.

Vi finns till för dig i förorten. Du som kom hit för åtta år sedan, som startade ett företag och som nu ser skadegörelse på väg till jobbet varje morgon. Som längtar efter ett parti som värnar ansvar och skyldigheter.

Vi finns till för dig som känner att det inte finns några jobb kvar.

Som undrar om det finns en plats även för dig – när allt ska handla om appar och IT? Som längtar efter ett parti som förstår att fler företag behövs i hela Sverige – inte bara i Stockholm.

Och vi finns till dig som vill känna framtidstro igen och som vill att samhället ska fungera. På alla nivåer och i hela landet.

Vi finns till för Sverige.

Tack och välkomna till Sverigemötet.

Taggar

2010-tal, 2016, Man, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/tomas-tobe-tal-pa-sverigemotet-2016>